

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2016. október 26.*

„Fellebbezés — Dömping — 1138/2011/EU és 1241/2012/EU végrehajtási rendelet — Az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatala — 1225/2009/EK rendelet — A 2. cikk (10) bekezdésének i. pontja — Kiigazítás — A jutalékalapon dolgozó ügynökéhez hasonló feladatok — A 2. cikk (10) bekezdésének első albekezdése — A rendes érték és az exportár közötti szimmetria — A megfelelő ügyintézés elve”

A C-468/15. P. sz. ügyben,

a **PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)** (székhelye: Medan [Indonézia], képviseli: D. Luff ügyvéd)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. szeptember 3-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselet: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítője: N. Tuominen ügyvéd)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselet: J.-F. Brakeland és M. França, meghatalmazotti minőségben),

a **Sasol Olefins & Surfactants GmbH** (székhelye: Hamburg [Németország])

és

a **Sasol Germany GmbH** (székhelye: Hamburg [Németország])

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: Juhász E. tanácselnök, K. Jürimäe (előadó) és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (a továbbiakban: PTMM) az Európai Unió Törvényszéke 2015. június 25-i PT Musim Mas kontra Tanács ítéletének (T-26/12, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:437) megsemmisítését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az Indiából, Indonéziából és Malajziából származó egyes zsíralkoholok és keverékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2011. november 8-i 1138/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2011. L 293., 1. o.) és az 1138/2011/EU végrehajtási rendelet módosításáról szóló, 2012. december 11-jei 1241/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2012. L 352., 1. o.) (a továbbiakban együttesen: vitatott rendeletek) megsemmisítése iránt indított keresetét.

Jogi háttér

- 2 Az ügy tényállásának megvalósulása idején a dömpingellenes intézkedések Európai Unió által történő elfogadására irányadó rendelkezéseket a 2012. június 13-i 765/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2012. L 237., 1. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítés HL 2010. L 7., 22. o.) (a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazta.
- 3 Az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése a következőket mondta ki:

„Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat [helyesen: közötti kapcsolat] vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére, vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely észszerű alapon megállapítható.

Ezekben az esetekben az importálás és a viszonteladás között felmerülő minden költségen, beleértve a vámokat és adókat, valamint a felhalmozódó nyereségen kiigazításokat kell végrehajtani a közösségi határnál megbízható exportár megállapítása érdekében.

[...]”

- 4 E rendelet 2. cikkének (10) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló eltéréseket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe

kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra:

[...]

i) Jutalékok Ki kell igazítani a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit. A »jutalék« fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök. [...]”

A jogvita előzményei és a vitatott rendeletek

- 5 A PTMM Indonéziában letelepedett társaság, amely többek között zsíralkoholokat (a továbbiakban: érintett termék) állít elő. E termékeket az Európai Unióban egyrészt két, Szingapúrban letelepedett kapcsolt vállalkozáson, a PTMM-et is irányító részvényesek 100%-os tulajdonában álló leányvállalaton, az Inter-Continental Oils & Fats Pte Ltd-n (a továbbiakban: ICOF S) és a Besdale Trading Pte Ltd-n, másrészt pedig egy Németországban letelepedett vállalkozáson, az ICOF S 100%-os tulajdonában álló ICOF Europe GmbH-n keresztül hozza forgalomba.
- 6 A 2010. június 30-án két uniós gyártó, a Cognis GmbH, valamint a Sasol Olefins & Surfactants GmbH által benyújtott panasz és az Európai Bizottság által folytatott vizsgálat alapján az Európai Unió Tanácsa elfogadta az 1138/2011 végrehajtási rendeletet. E rendelet a PTMM által előállított érintett termék behozatalára tonnánként 45,63 eurót kitevő végleges dömpingellenes vámot írt elő.
- 7 E végleges dömpingellenes vám kiszámítása érdekében a Tanács a rendes érték és az exportár összehasonlítása keretében az exportár csökkentését eredményező kiigazítást tett a PTMM által az ICOF S-nek az Unióba az utóbbi által teljesített eladások után fizetett jutalékok címén, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján. E tekintetben az 1138/2011 végrehajtási rendelet (31) preambulumbekzdésében a Tanács többek között elutasította a PTMM azon érvét, amely szerint az ICOF S-szel egy gazdasági egységet alkot, amelynek keretében az utóbbi belső exportrészlegeként működött. Egyébiránt e rendelet (35) preambulumbekzdésében a Tanács elutasította a PTMM arra irányuló kérelmét, hogy az alaprendelet e rendelkezése szerint a rendes értéket is ki kell igazítani, mivel az ICOF S számára jutalék fizetését előíró szerződés csak az exportértékesítésekre vonatkozott, nem pedig a belföldi értékesítésekre, és ezen értékesítések vonatkozásában a PTMM közvetlenül állította ki a számlát.
- 8 2012. június 13-án a Bizottság tájékoztatta a PTMM-t, hogy a 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet (C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78) következtében módosítani kívánja az 1138/2011 végrehajtási rendeletet, az egy másik indonéz vállalkozással, a PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Szingapúr) Pte. Ltd-vel (a továbbiakban: Ecogreen) szemben alkalmazott dömpingellenes vám módosítása érdekében, mivel az ezen ítélet, valamint a Törvényszék 2009. március 10-i Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP kontra Tanács ítélete (T-249/06, EU:T:2009:62) alapjául szolgáló ügyben szereplő vállalkozáshoz hasonló helyzetben volt, és az Ecogreen Oleochemicals GmbH-val egy gazdasági egységet alkotott.
- 9 A Tanács 2012. december 11-én elfogadta az 1241/2012 végrehajtási rendeletet. E rendeletben a végleges dömpingellenes vám Ecogreenre alkalmazandó tonnánkénti mértékét 0 euróban állapította meg. A PTMM által benyújtott annak megállapítására irányuló kérelmek ellenére, hogy helyzete azonos az Ecogreenével, a Tanács az említett rendeletben fenntartotta a PTMM-re alkalmazandó végleges dömpingellenes vámot.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 10 A Törvényszék Hivatalához 2012. január 20-án benyújtott keresetlevelében a PTMM a vitatott rendeletek megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.
- 11 A Törvényszékhez benyújtott keresetének alátámasztására a PTMM négy jogalapra hivatkozik.
- 12 Az első jogalap az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése c) pontjának megsértésén alapul. Ezt a jogalapot két részre bontja. Először is a PTMM azt rótta fel a Tanácsnak, hogy nyilvánvaló értékelési hibát és hatáskörrel való visszaélést követett el, amikor elutasította annak megállapítását, hogy a PTMM és az ICOF S egy gazdasági egységet alkot. Másodszor álláspontja szerint ezen intézmény nem bizonyította, hogy az ICOF S a jutalék alapján dolgozó ügynökhöz hasonló feladatokat látott el. A második jogalap az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése első albekezdésének megsértésén alapul. Ezt a jogalapot is két részre bontja. A jelen fellebbezés keretében csak az említett jogalap első része bír jelentőséggel. E rész keretében a PTMM úgy érvelt, hogy az exportár kiigazításával a Tanács aszimmetriát hozott létre a rendes érték és az exportár között, és így hasonlóan ki kellett volna igazítania a rendes értéket is. A harmadik és a negyedik jogalap a megfelelő ügyintézés elvén és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvén alapult.
- 13 A Törvényszék a megtámadott ítéletben a négy jogalapot és a keresetet egészében elutasította.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

- 14 A PTMM azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - a jogvitában a PTMM Törvényszékhez előterjesztett kereseti kérelmeinek helyt adva hozzon végleges határozatot, és semmisítse meg az utóbbival szemben a vitatott rendeletek szerint alkalmazott dömpingellenes vámot, és
  - kötelezze a Tanácsot és a beavatkozó feleket a saját költségeiken kívül a PTMM részéről a két eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.
- 15 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést;
  - másodlagosan utasítsa el a keresetet, és
  - a PTMM-et kötelezze a két eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére.
- 16 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést mint elfogadhatatlant, és
  - a PTMM-et kötelezze az eljárás során felmerült költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 17 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a PTMM négy jogalapra hivatkozik.

Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának annyiban történő megsértésére alapított első jogalapról, amennyiben a Törvényszék tévesen alkalmazta az „egy gazdasági egység” fogalmát

18 Az első jogalap hét részre osztható.

Az első jogalaphoz a hibás módszer alkalmazására és döntő bizonyítékok figyelembevételének elmulasztására alapított első részéről

– A felek érvei

19 A PTMM úgy érvel először is, hogy a Törvényszék hibás módszert használt, amikor elutasította az „egy gazdasági egység” fogalmának rá történő alkalmazását. A megtámadott ítélet 47. pontjából kitűnik ugyanis, hogy a Törvényszék álláspontja szerint elegendő az egy gazdasági egység hiányára utaló körülmények bemutatása e fogalom alkalmazásának mellőzése érdekében. Márpedig az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a Tanácsnak és a Bizottságnak (a továbbiakban együttesen: uniós intézmények), valamint a Törvényszéknek vizsgálnia kell az arra irányuló bizonyítékokat, hogy a gyártó az általában a belső értékesítési részleget terhelő feladatokkal bízta meg vele kapcsolatban álló forgalmazót.

20 Másodszor a PTMM azt állítja, hogy a Törvényszék döntő bizonyítékokat nem vizsgált, különösen az arra irányuló tényezőket, hogy az érintett termék vonatkozásában nem rendelkezik értékesítési és marketingrészleggel, és annak akár a belső piacon, akár a nemzetközi piacon történő értékesítése érdekében teljes mértékben az ICOF S-re támaszkodik. E bizonyítékok vizsgálata helyett a Törvényszék a megtámadott ítélet 42. pontjában a PTMM tárgyaláson tett arra irányuló nyilatkozata alapján, hogy a Tanács figyelmen kívül hagyta az említett bizonyítékokat, tévesen azt állapította meg, hogy a PTMM csak a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalapot kívánta alátámasztani. Ennek során elferdítette a PTMM érveit.

21 A Tanács vitatja a jelen rész megalapozottságát. A Bizottság azt állítja, hogy ez a rész elfogadhatatlan, illetve mindenképpen megalapozatlan.

– A Bíróság álláspontja

22 Először is a helytelen módszer alkalmazására alapított érvet illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 47. pontjában a Törvényszék nem dolgozott ki az egy gazdasági egység hiányára utaló körülmények bemutatásában álló új módszert e fogalom alkalmazásának mellőzése érdekében. Éppen ellenkezőleg a Törvényszék a megtámadott ítéletben a Bíróságnak az „egy gazdasági egység” fogalmára és az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján tett kiigazításokra vonatkozó ítélkezési gyakorlatát alkalmazta.

23 A megtámadott ítélet 43–46. pontjában a Törvényszék felidézte ezen ítélkezési gyakorlatot. Különösen ezen ítélet 46. pontjában a Törvényszék hivatkozott a 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítéletre (C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78), amely szerint, amikor az uniós intézmények megállapítják, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján az exportár csökkentését eredményező kiigazításra van szükség, ezen intézmények feladata annak bizonyítása, vagy legalábbis azt alátámasztó körülmények bemutatása, hogy teljesülnek e rendelkezés alkalmazásának feltételei.

24 A megtámadott ítélet 47. pontja egy bevezető pont, amelyben a Törvényszék megállapította lényegében, hogy az ezen ítélet 43–46. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel elemezni fogja a Tanács azon következtetését megalapozó bizonyítékokat, amely szerint a PTMM és az ICOF S nem alkot egy gazdasági egységet. Ezen elemzés az említett ítélet 50–71. pontjában szerepel.

- 25 A PTMM állításával ellentétben a Törvényszék éppen azt kívánta ellenőrizni, hogy az uniós intézmények megvizsgálták-e azon bizonyítékokat, amelyek szerint az ICOF S-t az általában a belső értékesítési részleget terhelő feladatokkal bízta meg, mielőtt kizárták az egy gazdasági egység fennállását és az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján kiigazítást tettek.
- 26 Ennélfogva a jelen érvet mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 27 Másodszor, azon érvet illetően, hogy a Törvényszék nem vett figyelembe döntő bizonyítékokat, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak nincsen hatásköre a tényállás megállapítására, sem pedig főszabály szerint a Törvényszék által az e tényállás alátámasztásaként elfogadott bizonyítékok vizsgálatára. Amennyiben ugyanis e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, továbbá az általános jogelveket, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt kell tulajdonítani. E mérlegelés tehát, eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől, nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (2014. szeptember 11-i Gem-Year és Jinn-Well Auto-Parts [Zhejiang] kontra Tanács ítélet, C-602/12 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2203, 37. pont).
- 28 Ebből következik, hogy a Bíróságnak – e bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve – nincsen hatásköre a Törvényszék által azon következtetés alátámasztásaként elfogadott bizonyítékok vizsgálatára, hogy a PTMM és az ICOF S nem alkot egy gazdasági egységet.
- 29 Nem vitatott, hogy a PTMM azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 42. pontjában elferdítette a döntő bizonyítékok figyelembevételének hiányát illetően általa felhozott érveket. Mindazonáltal egyrészt annak megállapítására szorítkozik, hogy a Törvényszék „tévesen” állapította meg, hogy érvelésével a megfelelő ügyintézés elvének Tanács által történő megsértésére alapított jogalapot kívánta annak pontosítása nélkül alátámasztani, hogy miben állt ezen elferdítés. Másrészt nem érvel úgy, hogy a figyelembevétel ezen elmulasztása azon bizonyítékok elferdítésének minősül, amelyekre a Törvényszék a jelen ítélet előző pontjában hivatkozott következtetéséhez alapított, vagy hogy e tényezők ilyen elferdítés tárgyát képezik. Ebből következik, hogy mivel a PTMM nem állította a bizonyítékok elferdítését, e jelen érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 30 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 42. pontja a PTMM azon érvére vonatkozik, amely szerint az uniós intézmények hatáskörrel való visszaélést követtek el, az egy gazdasági egység fennállásának tagadásakor és egyes ténykörülmények figyelmen kívül hagyásakor. Márpedig e 42. pontban a Törvényszék annak megállapítására szorítkozott, hogy az állítólagos hatáskörrel való visszaélést a megfelelő ügyintézés elvének állítólagos megsértésére alapított jogalap elemzése keretében vizsgálja. A Törvényszék tehát ezen ítélet 111–122. pontjában ezen állítást vizsgálta. Különösen az említett ítélet 115–120. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az uniós intézmények vizsgálták a PTMM által a közigazgatási eljárás során felvetett alapvető érveket, valamint a vonatkozó bizonyítékokat.
- 31 Ennélfogva az első jogalap jelen részét mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

Az egy gazdasági egység fennállásának értékeléséhez jelentőséggel nem bíró körülmények figyelembevételére alapított első jogalap második, harmadik és hetedik részéről

– A felek érvei

- 32 Az első jogalap második részében a PTMM azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 51. pontjában figyelembe véve, hogy az ICOF S által az érintett terméktől eltérő termék eladásával kapcsolatban teljesített feladatok jelentőséggel bírtak az „egy gazdasági egység” fogalom alkalmazásának

elutasításakor, a Törvényszék téves körülményt vett figyelembe az „egy gazdasági egység” fogalmának elemzésekor és jogosulatlanul kiterjesztette az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának hatályát. A PTMM szerint nem azért tud üzleti kapcsolatokat kiépíteni harmadik személyekkel az érintett termékhez hasonló vagy nem hasonló termékek vonatkozásában, mivel az ICOF S első értékesítési és marketingrészlegként jár el az érintett termék tekintetében.

- 33 Az első jogalap harmadik részében a PTMM azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 53. pontjában a harmadik személyek által beszállított termékek ICOF S által történő értékesítését figyelembe véve a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot. Először is ugyanis azon üzleti kapcsolatok, amelyeket a forgalmazó más vállalkozásokkal fenntart, nem befolyásolhatják az e forgalmazó és az anyavállalat közötti kapcsolatot. Másodsor, a jelen esetben a harmadik személyek termékeinek értékesítése nem áll összefüggésben az érintett termékkel. Márpedig az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának tárgya az érintett termék, nem pedig más termékek. E tekintetben a vizsgálat során és a Törvényszék előtt megállapításra került, hogy az ICOF S és az ICOF Europe csak a PTMM által előállított érintett terméket értékesítette, a más gyártóktól származó érintett termék kizárásával. Harmadszor, a megtámadott ítélet 54–57. pontjában a Törvényszék tévesen hozott létre egy újabb, pontatlan „függőségi” kritériumot. Egyébiránt a Törvényszék nem pontosította a harmadik személyektől származó értékesítések azon arányát, amely arány alatt „függőségről” lehet szó.
- 34 A hetedik jogalap keretében a PTMM azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 69. pontjában az állapította meg, hogy a közvetlen exportértékesítések aránya arra utalt, hogy a PTMM és az ICOF S nem alkotott egy gazdasági egységet. Egyébiránt a Törvényszék nem fejtette ki, hogy miként alkalmazható egy ilyen kritérium, és hogy mekkora a közvetlen exportértékesítések azon küszöbértéke, amelyen felül a gazdasági egység fennállása már nem állapítható meg.
- 35 Az uniós intézmények vitatják e részek elfogadhatóságát és megalapozottságát.

– A Bíróság álláspontja

- 36 Az első jogalap együttesen vizsgálendő második, harmadik és hetedik részében a PTMM lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az egy gazdasági egység fogalmának elemzésekor jelentőséggel nem bíró körülményeket vagy tényezőket is figyelembe vett, azaz az érintett terméktől eltérő termékek és harmadik személyek által szállított termékek ICOF S által történő eladását, valamint azt, hogy a PTMM az Unióba irányuló exportértékesítések egy részét közvetlenül számlázta ki.
- 37 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése szerint az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, akkor e rendelkezés előírja, hogy az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólagosan és kimutatottan befolyásoló eltéréseket megfelelő kiigazítások formájában figyelembe kell venni.
- 38 Azon kritériumok között, amelyek alapján elvégezhető a kiigazítás, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja előírja, hogy ki kell igazítani a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit. E rendelkezés pontosítja, hogy a „jutalék” fogalma magában foglalja azt az árrést, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.
- 39 Mindazonáltal az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás nem végezhető el, ha a harmadik államban letelepedett gyártó és a vele kapcsolatban álló, az Unióba irányuló kivitelekért felelős forgalmazó egy gazdasági egységet alkot.

- 40 Ugyanis a bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a jogilag önálló társaságokból álló csoporton belül a gyártási és értékesítési tevékenységek felosztása semmit nem változtat azon a tényen, hogy olyan gazdasági egységről van szó, amely a végzett tevékenységek összességét ilyen módon szervezi, amelyeket más esetben valamely jogi szempontból is egységet képező szervezet végez (lásd analógia útján: 1993. október 13-i Matsushita Electric Industrial kontra Tanács ítélet, C-104/90, EU:C:1993:837, 9. pont).
- 41 E körülmények között az egy gazdasági egység fennállásának elismerése lehetővé teszi annak elkerülését, hogy azokat a költségeket, amelyeket nyilvánvalóan tartalmaz a termék értékesítési ára, amennyiben ezen értékesítést a gyártó szervezetén belüli értékesítési részleg végzi, ne tekintsék ezen árba tartozónak, ha ugyanezen értékesítési tevékenységet jogilag elkülönülő, azonban gazdaságilag a gyártó ellenőrzése alatt álló társaság végzi (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 1992. március 10-i Canon kontra Tanács ítélet, C-171/87, EU:C:1992:106, 13. pont).
- 42 Ebből következik, hogy a valamely harmadik államban letelepedett gyártóval egy gazdasági egységet alkotó forgalmazó nem tekinthető akként, hogy a jutalék alapján dolgozó ügynökéhez hasonló feladatokat lát el az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerint.
- 43 A gyártó és a vele kapcsolatban álló forgalmazó közötti egy gazdasági egység fennállásának vizsgálata keretében meghatározó, a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint, hogy az e gyártó és e forgalmazó közötti valós gazdasági helyzetet vegyék figyelembe (lásd ebben az értelemben: Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 55. pont). Tekintettel az említett gyártó és az említett forgalmazó közötti valós gazdasági helyzetet tükröző megállapítás követelményére, az uniós intézmények kötelesek figyelembe venni az összes olyan releváns tényezőt, amely lehetővé teszi annak megállapítását, hogy e forgalmazó ellát-e az e gyártó szervezetén belüli értékesítési részleghez tartozó feladatokat.
- 44 E tényezők nem korlátozódhatnak azokra a feladatokra, amelyeket a vele kapcsolatban álló forgalmazó a kizárólag az állítása szerint e forgalmazóval egy gazdasági egységet alkotó gyártó által előállított, érintett termék eladásával kapcsolatban teljesít.
- 45 Így az uniós intézmények jogosan vehetik figyelembe az olyan tényezőket, mint a kapcsolatban álló forgalmazó által a dömpingellenes vizsgálatban érintett terméktől eltérő termékek értékesítése, valamint az e forgalmazó által a vele kapcsolatban álló gyártótól eltérő gyártók által beszállított termékek értékesítése.
- 46 Ennélfogva a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 51. és 53. pontjában megállapította, hogy az egy gazdasági egység fennállásának értékelésekor figyelembe kell venni a kapcsolatban álló forgalmazónak az érintett terméktől eltérő termékekre vonatkozó tevékenységeit, valamint e forgalmazónak a vele kapcsolatban nem álló gyártótól származó termékekre irányuló értékesítéseit.
- 47 Pontosítani kell a kapcsolatban álló gyártóktól származó termékek értékesítését illetően, hogy a PTMM állításaival ellentétben a Törvényszék nem hoz létre újabb „függőségi” kritériumot a megtámadott ítélet 54–57. pontjában. A Törvényszék ugyanis bár ezen ítélet 54. pontjában valójában megállapította, hogy az ICOF S nem tekinthető akként, hogy „függőségi helyzetben áll a vele kapcsolatban álló csoporthoz viszonyítva”, e bíróság az említett ítélet 53–57. pontjában a kapcsolatban álló forgalmazó által a kapcsolatban álló gyártóktól származó termékek vonatkozásában teljesített értékesítések elemzésére szorítkozott.
- 48 Így ezen ítélet 53. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a kapcsolatban álló forgalmazó által a kapcsolatban nem álló gyártóktól származó termékek vonatkozásában teljesített értékesítések aránya jelentős tényező annak megállapításakor, hogy e forgalmazó egy gazdasági egységet alkot-e a vele kapcsolatban álló gyártóval. Az említett ítélet 54–57. pontjában a Törvényszék ezt követően

megállapította, hogy az ICOF S tevékenységei, mind a 2009. év, mind pedig a 2010. év vonatkozásában, nagy részben a kapcsolatban nem álló vállalkozásoktól származó anyagbeszerzéseken alapultak, ami e bíróság szerint ellentmond az egy gazdasági egység fennállásának.

- 49 Ugyanúgy, ahogy az uniós intézmények jogosan vehetik figyelembe a kapcsolatban álló gyártó által előállított érintett terméktől eltérő termékek értékesítését a gazdasági egység fennállásának megállapításakor, a harmadik államban letelepedett gyártó által az Unióba irányuló exportértékesítések egy részének közvetlen kiszámlázása olyan jelentős tényező, amelyet ezen intézmények szintén figyelembe vehetnek. E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 60. pontjában jogosan állapította meg, hogy minél jelentősebb az ilyen értékesítések aránya, annál nehezebb fenntartani azt az álláspontot, amely szerint a kapcsolatban álló forgalmazó valamely belső értékesítési osztály feladatait látja el. A PTMM állításával ellentétben ezen ítélet 69. pontja nem minősül téves jogalkalmazásnak.
- 50 Ebből következik, hogy az első jogalap második, harmadik és hetedik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalaphoz a PTMM és az ICOF S között kötött szerződésre vonatkozó negyedik és hatodik részéről

– A felek érvei

- 51 Az első jogalap negyedik részében a PTMM azt állítja, hogy a Törvényszék téves jogi és ténybeli előfeltételezésekre alapított a közötté és az ICOF S között kötött, az utóbbi számára jutalék fizetését előíró szerződés fennállása vonatkozásában. A PTMM továbbá azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 60. pontjában azt állapította meg, hogy e szerződés jelentős tényező az egy gazdasági egység fennállása értékelésének keretében.
- 52 Először is ugyanis a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy különbség van az írásbeli szerződés és az olyan „szóbeli megegyezések sorozata között”, mint amilyeneket az Ecogreen és a vele kapcsolatban álló kereskedő tett. Másodszor a Törvényszék figyelmen kívül hagyta az arra irányuló bizonyítékokat, hogy a PTMM és az ICOF S között különböző kompenzációs megállapodások álltak fenn. Harmadszor, a két egymással kapcsolatban álló vállalkozás közötti transzferárrögzítő megállapodás további bizonyíték arra, hogy egy gazdasági egységet alkotnak. Az ilyen megállapodás elosztja a kockázatok és előnyök lehetőségét az eltérő országokban található vállalkozáscsoportok között. A lehetőségek ilyen szétszórása bizonyítja a csoport, amelyhez tartoznak, összességének jövedelmezőségéért együttesen felelős két vállalkozás közötti szoros kapcsolatot. Ráadásul minden nemzetközileg tevékeny vállalkozás köteles lenne a vele kapcsolatban álló, külföldön letelepedett forgalmazóval olyan típusú transzferárrögzítő megállapodást kötni, mint amilyen a PTMM és az ICOF S között áll fenn. A Törvényszék figyelmen kívül hagyta tehát a nemzetközi kereskedelem és a csoporton belüli transzferek lényeges jellemzőit.
- 53 Az első jogalap hatodik része keretében a PTMM előadja, hogy a megtámadott ítélet 62. és 64. pontjában a Törvényszék tévesen értelmezte a szerződés rendelkezéseit, különösen a 7.3. cikket, amely a két vállalkozás harmadik személyekkel szemben fennálló egyetemleges felelősségének kizárására irányuló rendes kikötés. Ez nem érintette az e két vállalkozás közötti feladatok elosztását.
- 54 Az uniós intézmények megállapítják, hogy az első jogalap jelen részeit mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, és azok mindenesetre megalapozatlanok.

– A Bíróság álláspontja

- 55 Az első jogalap együttesen vizsgálendő negyedik és hatodik részében a PTMM lényegében azt a tényt kérdőjelezi meg, hogy a Törvényszék a PTMM és az ICOF S között kötött szerződésre alapított annak megállapításakor, hogy nem egy gazdasági egység áll fenn, valamint e szerződés e bíróság által történő elemzését.
- 56 Először is, azon érvet illetően, amely szerint a PTMM és az ICOF S között kötött szerződés nem jelentős tényező az egy gazdasági egység fennállásának értékelésekor, a jelen ítélet 43. pontjában már megállapításra került, hogy a gyártó és a vele kapcsolatban álló forgalmazó közötti valós gazdasági helyzetet tükröző megállapítás követelményére tekintettel minden annak meghatározásához jelentős tényezőt figyelembe kell venni, hogy e forgalmazó valamely belső értékesítési osztály feladatait látja-e el. Márpedig a gyártó és a vele a kapcsolatban álló forgalmazó közötti, az utóbbi számára jutalékok fizetését előíró szerződés fennállása jelentős tényező az e két társaság közötti kapcsolatok tekintetében. Ennek figyelmen kívül hagyása elfedheti a kapcsolat valós gazdasági tartalmát.
- 57 A Törvényszék nem alkalmazta tehát tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 60. pontjában megállapította, hogy a PTMM és az ICOF S között kötött, az utóbbi számára jutalékok fizetését előíró szerződés fennállása jelentős tényező annak meghatározásához, hogy e két társaság egy gazdasági egységet alkot-e.
- 58 Ebből következik, hogy azon érvet, amely szerint a PTMM és az ICOF S között kötött szerződés nem jelentős tényező az egy gazdasági egység fennállása értékelésének keretében, mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 59 Másodszor, az írásbeli szerződés és az olyan „szóbeli megegyezések sorozata közötti” különbség hiányára vonatkozó érveket, mint amelyeket az Ecogreen és a vele kapcsolatban álló forgalmazó tett, az egyes bizonyítékok figyelembevételének hiányát, a nemzetközi kereskedelem és a csoporton belüli transzferek lényeges jellemzői figyelembevételének hiányát, valamint a szerződés rendelkezéseinek a megtámadott ítélet 62. és 64. pontjában történt téves értelmezését illetően emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ítélet 27. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint – a bizonyítékok elferdítése esetének kivételével – a Bíróságnak nincsen hatásköre a tényállás megállapítására, sem pedig főszabály szerint a Törvényszék által e tényállás alátámasztásaként elfogadott bizonyítékok vizsgálatára.
- 60 Márpedig az említett érvekkel a PTMM anélkül kérdőjelezi meg a Törvényszék által a megtámadott ítélet 62–64. pontjában a PTMM és az ICOF S között kötött szerződés vonatkozásában tett ténymegállapításokat, hogy a tények vagy a bizonyítékok elferdítésének esetére hivatkozna. Ezen érveket tehát mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.
- 61 A fenti megfontolásokra tekintettel részben mint elfogadhatatlant, részben pedig mint megalapozatlant, el kell utasítani az első jogalap negyedik és hatodik részét.

Az első jogalpnak az indokolás Törvényszék által történő jogosulatlan helyettesítésére alapított ötödik részéről

– A felek érvei

- 62 A PTMM azt rója fel a Törvényszéknek, hogy helyettesítette az indokolást, amikor a megtámadott ítélet 62. pontjában, az általa az ICOF S-szel kötött szerződés különös rendelkezéseire alapított annak megállapításakor, hogy a Tanács észszerűen állapíthatta meg, hogy e rendelkezések arra utalnak, hogy a PTMM és az ICOF S nem alkot egy gazdasági egységet. Nem vitatott ugyanis, hogy az uniós intézmények sem a dömpingellenes vizsgálat során, sem később nem vették figyelembe a szerződés kikötéseit.

63 A Tanács álláspontja szerint megalapozatlan a jelen rész. A Bizottság szerint az elsődlegesen elfogadhatatlan, másodlagosan pedig megalapozatlan.

– A Bíróság álláspontja

64 Amennyiben a PTMM azt rója fel a Törvényszéknek, hogy helyettesítette az indokolást, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék egy megsemmisítés iránti kereset keretében nem helyettesítheti saját indokolásával a megtámadott jogi aktust kibocsátó intézmény indokolását (2016. április 14-i Netherlands Maritime Technology Association kontra Bizottság ítélet, C-100/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:254, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

65 A jelen esetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 61. pontjában megállapította, hogy a PTMM és az ICOF S között kötött szerződés számos olyan rendelkezést tartalmaz, amely nehezen összeegyeztethető azzal, hogy e két társaság egy gazdasági egységet alkot. Amint azt a PTMM megállapítja ezen ítélet 62. pontjában, a Törvényszék hivatkozott e szerződés különleges rendelkezéseire, azaz a 7.3. és a 12. cikkre, amelyek e bíróság szerint bizonyítják, hogy nincs szolidaritás a PTMM és az ICOF S között, és tehát bizonyítja azt, hogy e két társaság nem alkot egy gazdasági egységet.

66 A PTMM állításával szemben a Törvényszék nem helyettesítette az indokolást. Az 1138/2011 végrehajtási rendelet (31) preambulumbekzdéséből és az 1241/2012 végrehajtási rendelet (29)–(31) preambulumbekzdéséből kitűnik ugyanis, hogy a PTMM és az ICOF S között kötött szerződést figyelembe vették az uniós intézmények a dömpingellenes vizsgálat során. Így e preambulumbekzdések szerint e szerződés fennállása, amely előírta, hogy az ICOF S jutalékot kap – rögzített felár formájában – az exportértékesítések után, bizonyíték arra, hogy a PTMM és az ICOF S nem alkot egy gazdasági egységet, hanem az utóbbi feladatai hasonlóak a jutalék alapján dolgozó ügynök feladataihoz.

67 Ennélfogva el kell utasítani az első jogalap jelen részét, mint megalapozatlant, valamint összességében az első jogalapot, mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant.

Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának annyiban történő megsértésére alapított második jogalapról, amennyiben a Törvényszék megállapította, hogy a Tanács kellően bizonyította, hogy az ICOF S által teljesített feladatok hasonlóak a jutalék alapján dolgozó ügynök feladataihoz

68 A második jogalap két részre oszlik.

A második jogalaphoz az elégtelen és hátrányos megkülönböztető indokolásra és a bizonyítékok téves felhasználására alapított első részeről

– A felek érvei

69 A PTMM úgy érvel, hogy a megtámadott ítélet 80. és 82. pontjában foglalt indokolás elégtelen és hátrányosan megkülönböztető. Egyébiránt az e pontokban említett ténykörülmenyek nem támasztják alá a Törvényszék következtetését, hanem annak bizonyítására használhatók fel, hogy az ICOF S belső értékesítési és marketingrészlegként jár el.

70 A Tanács megállapítja elsődlegesen, hogy a második jogalap jelen része elsődlegesen elfogadhatatlan és másodlagosan megalapozatlan. A Bizottság szerint e rész elfogadhatatlan.

– A Bíróság álláspontja

- 71 Először is azon érvet illetően, hogy a megtámadott ítélet indokolása elégtelen és hátrányos megkülönböztető, meg kell állapítani, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az Európai Unió Bírósága alapokmánya 36. cikkének megfelelően – amelyet ugyanezen alapokmány 53. cikke első albekezdésének és a Törvényszék eljárási szabályzata 81. cikkének értelmében a Törvényszékre is alkalmazni kell – a Törvényszéket terhelő indokolási kötelezettség nem jelenti azt, hogy ez utóbbi köteles lenne olyan magyarázatot adni, amely kimerítően és egyenként követi a felek által előadott összes érvet, és az indokolás lehet közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék érvelésük Törvényszék általi elutasításának okait, és lehetővé teszi a Bíróság számára a felülvizsgálat elvégzését (lásd ebben az értelemben: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra: Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 105. pont; 2012. február 16-i MEGA Brands International kontra OHIM ítélet C-182/14 P, EU:C:2015:187, 54. pont).
- 72 A jelen esetben a megtámadott ítélet 80. és 82. pontjából, valamint ezen ítélet 79., 81. és 83–85. pontjából egyértelműen kitűnik, hogy a Tanács részéről annak megállapításakor elkövetett értékelési hibára alapított rész elutasítása, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontja alkalmazásának feltételei teljesülnek, kellően indokolt ahhoz, hogy lehetővé tegye egyrészt a Bíróság számára annak jogszerűsége ellenőrzésének elvégzését, másrészt pedig a PTMM számára, hogy megismerje azon okokat, amelyek a Törvényszéket ezen elutasításhoz vezették.
- 73 Ebből következik, hogy azon érvet, amely szerint elégtelen és hátrányosan megkülönböztető a megtámadott ítélet indokolása, mint megalapozatlant, el kell utasítani.
- 74 Másodszor, a bizonyítékoknak a Törvényszék által történő téves felhasználását illetően emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ítélet 27. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint – a bizonyítékok elferdítése esetének kivételével – a Bíróságnak nincsen hatásköre a tényállás megállapítására, sem pedig főszabály szerint a Törvényszék által e tényállás alátámasztásaként elfogadott bizonyítékok vizsgálatára.
- 75 Márpedig míg a PTMM vitatja a megtámadott ítélet 80. és 82. pontjában szereplő ténybeli elemeket, valamint a Törvényszék e ténybeli elemekre alapított következtetéseit, nem hivatkozik a tények vagy a bizonyítékok elferdítésére. Mindezek alapján ezen érvet – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani.
- 76 A fenti megfontolásokra tekintettel mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant el kell utasítani a második jogalap első részét.

A második jogalaprak az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának alkalmazásával összefüggésben fennálló bizonyítási teherre vonatkozó szabályok megsértésére alapított második részéről

– A felek érvei

- 77 A PTMM álláspontja szerint a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 80–82. pontjában említett bizonyítékokra alapított, megsértette az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának alkalmazásával összefüggésben fennálló bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat.
- 78 Az alaprendeletben ugyanis az a vélelem található, hogy két kapcsolt vállalkozás nem végzi tevékenységét önállóan, és nem áll önálló irányítás alatt, valamint azokat kompenzációs megállapodások kapcsolják össze. Így e rendelet 2. cikkének (9) bekezdése megerősíti az ilyen vélelem fennállását.

79 Ennélfogva az említett rendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján tett kiigazítás megköveteli annak bizonyítását, hogy a gyártó által a forgalmazónak fizetett összegek olyan „jutalék” vagy „árrés”, amelyet a megbízó fizetne valamely harmadik ügynöknek az utóbbi által vállalt kereskedelmi feladatokért. Egyébiránt azt kell bizonyítani, hogy e két jogalany önállóan működik és önálló irányítás alatt áll. Márpedig a jelen esetben a Tanács nem tudta bizonyítani olyan irányítási rendelkezés fennállását, amely szerint az ICOF S és a PTMM irányítása elkülönül és e két vállalkozás jogilag nem tud beavatkozni a másik ügyleteibe. A Tanács nem bizonyította azt sem, hogy az ICOF S és a PTMM közötti kompenzáció olyan jutalék volt, amelyet valamely független ügynök kap, és az nem tűnik ki a két kapcsolt vállalkozás közötti kompenzációs megállapodásokról.

80 Az uniós intézmények álláspontja szerint a jelen részt mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

81 A második jogalap második részében a PTMM lényegében úgy érvel, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának alkalmazása keretében fennáll egy arra vonatkozó vélelem, hogy két kapcsolt vállalkozás nem végzi tevékenységét önállóan, és nem áll önálló irányítás alatt. Ennélfogva a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 80–82. pontjában említett bizonyítékokra alapított, megsértette a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat.

82 E tekintetben e bizonyítási terhet illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően, ha valamelyik fél az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján a rendes érték és az exportár összehasonlíthatóvá tételének céljából a dömpingkülönbözet meghatározására tekintettel kiigazításokat kér, e félnek kell bizonyítania, hogy kérelme indokolt (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58. pont).

83 Egyébiránt annak bizonyítási terhe, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a)–k) pontjában felsorolt különös kiigazításokat el kell végezni, azokra hárul, akik azokkal élni kívánnak (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 60. pont).

84 Így, ha egy gyártó a rendes érték főszabály szerint lefelé történő vagy az exportár logikusan felfelé történő kiigazítását kéri, e gazdasági szereplőnek kell feltüntetnie és bizonyítania, hogy az ilyen kiigazítás alkalmazásának feltételei teljesültek. Ezzel szemben, amennyiben az uniós intézmények úgy vélik, hogy az exportár csökkentését eredményező kiigazításra van szükség, mivel a gyártó kapcsolt értékesítő társasága a jutalékalapon dolgozó ügynök feladataihoz hasonló feladatokat lát el, ezen intézményeknek kell legalább egybevágó tényköörülményeket szolgáltatniuk annak alátámasztása érdekében, hogy e feltétel teljesült (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 61. pont).

85 Ebből következik, hogy abban az esetben, ha az uniós intézmények szolgáltatnak arra utaló egybevágó tényköörülményeket, hogy a gyártóval kapcsolatban álló forgalmazó a jutalékalapon dolgozó ügynökhöz hasonló feladatokat lát el, e forgalmazó vagy e gyártó köteles bizonyítani, hogy nem indokolt az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás, például annak bizonyításával, hogy egy gazdasági egységet alkotnak. Ennek érdekében e gazdasági szereplők többek között bizonyíthatják, hogy nem végzik tevékenységüket önállóan, és kompenzációs megállapodások kapcsolják össze őket.

86 A PTMM állításával ellentétben az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának alkalmazásával összefüggésben nem áll fenn olyan vélelem, hogy két kapcsolt vállalkozás nem végzi tevékenységét önállóan, és kompenzációs megállapodások kapcsolják össze őket, így az e rendelkezés szerinti kiigazítás elvégzéséhez az uniós intézmények feladata annak bizonyítása, hogy a két jogalany önálló irányítás alatt áll.

- 87 A PTMM által javasolt értelmezést ugyanis nem támasztja alá az alaprendelet, mivel e rendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja nem tartalmaz semmiféle utalást ilyen vélelemre. E rendelkezés annak előírására szorítkozik, hogy a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit ki kell igazítani, és pontosítja, hogy a „jutalék” fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet a kereskedő akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.
- 88 Nem vitatott, amint azt a PTMM hangsúlyozza, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja azon a vélelmen alapul, hogy két kapcsolt vállalkozás nem végzi tevékenységét önállóan. Így e rendelkezés kimondja lényegében, hogy nem tekinthető megbízhatónak az exportár, amennyiben kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás van az exportőr és az importőr vagy valamely harmadik személy között. Mindazonáltal nem vonható le az uniós intézmények által az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja keretében elvégzendő elemzésre alkalmazandó következtetés, e rendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján. Míg az utóbbi rendelkezés az exportár kiszámítására vonatkozik, és előírja, hogy az exportőr és a forgalmazó közötti kapcsolat torzíthatja ezen árat, az említett rendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja, amely a rendes érték és az exportár összehasonlítását érinti, nem az exportőr és a forgalmazó közötti kapcsolatot helyezi a középpontba, hanem az utóbbi által teljesített feladatokat.
- 89 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 80–82. pontjában ellenőrizte, hogy a Tanács rendelkezésére álltak-e arra utaló egybevágó ténykörülmények, hogy az ICOF S hasonló feladatokat látott el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök. A Törvényszék így eleget tett az uniós intézményekre háruló bizonyítási teherre vonatkozó szabálynak, és e tekintetben nem alkalmazta tévesen a jogot.
- 90 Ennélfogva el kell utasítani a második jogalap második részét, mint megalapozatlant, valamint összességében a második jogalapot, mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant.

Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése első albekezdésének megsértésén alapuló harmadik jogalapról

A felek érvei

- 91 PTMM álláspontja szerint a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 97. pontjában akként határozott, hogy a PTMM nem bizonyította, hogy az összes eladáshoz kapcsolódó teher az ICOF S-re hárult, és hogy a belső eladásokat az exportértékesítésekből származó jutalékokból eredő bevételekből finanszírozták, a dömpingellenes vizsgálat során nem vitatott bizonyítékokat hagyott figyelmen kívül. Ha a Törvényszék figyelembe vette volna a rendelkezésre álló és a PTMM által benyújtott bizonyítékokat, akként határozott volna, hogy a Tanács szükségszerűen megsértette a rendes érték és az exportár közötti szimmetriát, sértve ezáltal az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének első albekezdését.
- 92 A Tanács álláspontja szerint elsődlegesen a jelen jogalap elfogadhatatlan, másodlagosan pedig megalapozatlan. A Bizottság szintén azt az álláspontot képviseli, hogy a jelen jogalap elsődlegesen elfogadhatatlan. Másodlagosan pedig álláspontja szerint hatástalan.

A Bíróság álláspontja

- 93 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 96. pontjában a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti lefelé történő kiigazításának igazolásához a PTMM feladata annak bizonyítása, hogy az ICOF S a jutalékalapon dolgozó ügynök feladataihoz hasonló feladatokat látott el az exportáló ország belső piacán. Ezen ítélet 97. pontjában a Törvényszék lényegében megállapította, hogy a PTMM annak állítására szorítkozott,

hogyan az eladások összességéhez kapcsolódó terheket az ICOF S viselte, e tekintetben azonban nem nyújtott be bizonyítékokat. Egyébiránt megállapította, hogy a PTMM és az ICOF S között fennálló szerződés nem tartalmazott az ezen állítást alátámasztó rendelkezést vagy utalást.

- 94 Ebből következik, hogy az e 97. pontban szereplő, a PTMM által a fellebbezés jelen része keretében vitatott megállapítások a Törvényszék ténybeli értékelése alá tartoznak. Márpedig a jelen ítélet 27. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint ezen értékelés nem tartozik a Bíróság felülvizsgálatának körébe.
- 95 Mivel a PTMM nem hivatkozik a tények vagy a bizonyítékok elferdítésére, a harmadik jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított negyedik jogalapról

A felek érvei

- 96 PTMM megállapítja először is, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 117. pontjában foglalt érvelése spekulatív jellegű, és nem kellőképpen indokolt. A Törvényszék ugyanis nem pontosította azon dokumentumokat, amelyekre hivatkozott, amikor megállapította, hogy kitűnik „az iratokból, hogy a Tanács megállapította a közigazgatási eljárás során, hogy a [PTMM] által előadott magyarázatok nem voltak alátámasztva és mindenestre nem bírtak jelentőséggel”. Nem állnak fel ilyen tényezők, és a Törvényszék csak spekulált e tekintetben. Ezzel szemben kitűnik az iratokból, hogy a PTMM az összes szükséges magyarázatot előterjesztette a vizsgálat során. E magyarázatokat ellenőrizték, és azokat nem vitatottak kell tekinteni. A Törvényszék olyan következtetésekre jutott, amelyek a rendelkezésre álló bizonyítékokra tekintettel nem koherensek.
- 97 Másodszor, a megtámadott ítélet ugyanazon 117. pontjában a Törvényszék tévesen fogadta el, hogy a Tanács figyelmen kívül hagyja a PTMM által a vizsgálat során előadott bizonyítékokat és érveket, mivel azok „mindenesetre nem bírtak jelentőséggel”. Pedig lényeges, a vizsgálat során előadott érvekről van szó, amelyeket nem vett figyelembe a Tanács, megsértve így a megfelelő ügyintézés elvét, továbbá nem indokolta meg, hogy azok miért nem bírtak jelentőséggel.
- 98 A Tanács álláspontja szerint a jelen jogalap részben megalapozatlan és részben hatástalan. A Bizottság szerint elsődlegesen e jogalap elfogadhatatlan, másodlagosan pedig megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 99 Először is a PTMM lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy nem indokolta kellően a megtámadott ítélet 117. pontját. A Törvényszék ugyanis nem pontosította azon dokumentumokat, amelyekre hivatkozott, amikor megállapította, hogy kitűnik „az iratokból, hogy a Tanács megállapította a közigazgatási eljárás során, hogy a [PTMM] által előadott magyarázatok nem voltak alátámasztva és mindenestre nem bírtak jelentőséggel”.
- 100 Pontosítani kell e tekintetben, hogy az ezen ítélet 117. pontjában foglalt megfontolások különösen a PTMM azon érveit érintik, amelyek szerint az indonéz piacon történő eladásokat adójogi okok miatt számlázza ki, és az ICOF S-nek fizetett jutalékok e társaság költségeinek fedezésére szolgálnak, ideértve a termékek belső piacon történő forgalmazását is.
- 101 Márpedig, amennyiben igaz, hogy a Törvényszék az említett ítélet 117. pontjában nem pontosította a hivatkozott dokumentumokat, ugyanezen ítélet 64. és 97. pontjából kitűnik ugyanakkor, hogy a Törvényszék elmagyarázta azon okokat, és pontosította azon dokumentumokat, amelyek alapján megállapította, hogy a PTMM érvei nincsenek alátámasztva.

- 102 Ebből következik, hogy az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jelen érvet mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 103 Másodszor a PTMM azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen fogadta el a megtámadott ítélet 117. pontjában, hogy a Tanács figyelmen kívül hagyja a PTMM által a vizsgálat során előadott bizonyítékokat és érveket, mivel azok „mindenesetre nem bírtak jelentőséggel”.
- 104 A PTMM ezáltal megkérdőjelezi a Törvényszéknek az említett 117. pontban foglalt ténybeli értékelését. Márpedig a jelen ítélet 27. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint ezen értékelés nem tartozik a Bíróság felülvizsgálatának körébe.
- 105 Mivel a PTMM nem hivatkozik a tények vagy a bizonyítékok elferdítésére, a jelen kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 106 Következésképpen a negyedik jogalapot mint elfogadhatatlant, részben mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 107 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy a PTMM által a fellebbezésének alátámasztása érdekében felhozott egyetlen jogalponak sem lehet helyt adni, következésképpen a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 108 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A PTMM-et, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére, a PTMM-et kötelezni kell az ezen intézmény részéről felmerült költségek viselésére.
- 109 A Bíróság eljárási szabályzata 140. cikkének (1) bekezdése – amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazni kell a fellebbezési eljárásban is – előírja, hogy az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.
- 110 Következésképpen a Bizottság maga viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság a Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mast (PT Musim Mas) kötelezi saját költségeinek viselésén kívül az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások